

Alor de card

SANT LLORENC DES CARDASSAR

El poble
ha guanyat !

CAP CANDIDATURA HA ACONSEGUIT LA MAJORIA

els nous consellers:

u.c.d.: bartomeu pont
francesc juan
eduard perales
llorenç femenias
joan domenge

g.i.s.ll.: mateu girart
guillem quina

g.i.s.c.: mateu puigrós
josep sureda

p.s.o.e.: ignaci umbert
pere bauzá



EDITORIAL

I ARA, QUÈ ?

Ja tenim noves persones, onze noms, per ocupar les cadires de cuiro de La Sala.

La joia és doble:

D'una part, hi ha hagut canvi; i un canvi sempre il·lusiona una mica -sobre tot si és després de tants i tans de dies de veure fer i desfer "a su aire"-

I d'altra banda, tots els llorencins hem pogut participar d'aquest canvi. Hem elegit, hem votat.

Potser aquest canvi encara s'hauria pogut fer millor. Ens hem vists obligat a votar "unes llistes" quan en realitat potser haguera estat més honrat i net votar a unes "persones". Aiximateix és evident que, molts de vots, hauran estat poc reflexius, manipulats o mig comprats... però en realitat acabam d'entrar dins una nova època, un nou sistema per determinar la configuració dels ajuntaments que, a primer cop d'ull, pareix pot donar més resultat que l'anterior.

Evidentment, si hem d'ésser clars, això que es diu DEMOCRACIA no apareix amb un esclafit de dits; la participació plena, conscient i crítica de cada un dels llorencins en les tasques comunes de la vila-illa-país-estat és encara molt llunyana. Fan falta generacions noves, nàcudes d'una nova escola i d'un nou ésser general.

Però anem-hi a poc a poc. I és aquesta una passa més envers aquesta VIDA, potser utòpica, que tots somniam i desitjam.

Molta cosa ja està feta però molta més és la que encara queda per fer; per això ens demanam: I ara, què?.



municipals-79

vots Obtinguts per cada una de les candidatures a les diferents taules electorals.

GRUPS				U.C.D.	GISLL	GISC	PSOE
Dist.1	Sec.1	Taula 1(monges)		420	214	14	126
Dist.1	Sec.2	Taula 1 (escola)		160	95	2	74
Dist.1	Sec.2	Taula 2 (escola)		243	133	8	128
Dist.2	Sec.1	Taula 1 (s.carrio)		94	39	14 ← →	365
TOTAL				917	481	389	342

consellers que, aplicant la discutida i polèmica regla d'Hont, corresponen a cada candidatura segons els números anteriors.

	UCD	GISLL	GISC	PSOE
-1-	917	481	389	342
-2-	458,5	240,5	194,5	171
-3-	305,6	160,3	129,6	114
-4-	229,25			
-5-	183,40			
-6-	152,83			

persones que, seguint l'ordre de cada llista, passen a ésser consellers del nostre municipi segons l'ordre del gràfic anterior.

BARTOMEU PONT ESTELRICH (Carbó)
 MATEU GIRART PONT (Moll)
 FRANCISCO JUAN BASSA (Móra)
 MATEU PUIGROS SUREDA (De sa Caseta)
 IGNACI UMBERT ROIG (Sabonera)
 EDUARDO PERALES MORILLAS
 GUILLEM QUINA RIERA (Pellota)
 LLORENÇ FEMENIAS GIRART (De ses Toltes)
 JOSEP SUREDA FULLANA (De So'n Neula)
 JOAN DOMENGE RIERA (Agustí)
 PERE BAUZA VAQUER (Corme)

Enhorabona a tot aquest grup de persones, avui niu d'esperança -de transparència i honradesa- per a molt de llorencins; i gràcies a tots aquells altres -que eren candidats i no són consellers- per la seva participació en aquest joc de la conquesta del poder que ha animat la vida de la vila, al manco unes setmanes.

NOTA: en el proper número s'informarà més amplament.

UN NOU CONSISTORI - IV

Seguint la tònica de l'editorial del mes de gener i independentment de la situació financera de l'Ajuntament -del tenir o no tenir doblers- i aiximateix independentment de la direcció que prengui el Consistori -a dreta o esquerra-, i dels mitjans que empri -consultes prèvies o política dels fets consumats-; potser hi ha una fita clara i ben a la vista per poder determinar si es tracta d'un NOU CONSISTORI o de la continuació de temps passats amb la cara una mica rentada. Aquesta fita és un mot, el que aquí anomenarem HONRADESA i que, potser es pot concretar amb l'altruisme o, dit d'altra manera, el

desinterès personal

EL PROBLEMA

No és descobrir les amèriques el dir que fins ara, en general, la finalitat d'aquesta voluntat "d'ésser batles", encara que potser no única ni de manera exclussiva, era això que la gent anomena poder xupar. I també és ver que, en general, si la primera finalitat no era aquesta, a poc a poc, s'hi anaven acostumant; un costum que, moltes vegades, costava més d'un bel a l'hora de deixar la mamella. Aiximateix és de domini públic -corre gairebé per tots els pobles l'acudit popular aquell del cotxe que pot sortir pel portal de La Sala hi després no hi ha manera de poder-li tornar entrar- que el concepte "legal" s'ha agafat, no segons els criteris dels acadèmics, si no segons els particulars del capdavanter de torn.

I també és de domini públic que, moltes vegades, l'interés "particular" encara era el que manco abultava puix perquè "no quedava altre remei" (?) es concedien "favors" segons l'interés el compromís i l'amistat.

De tot això els llorencins en tenim proves ben concretes, n'anam ben servits: des de xamfrans que no s'han fets, carrers que s'han estret, urbanitzacions amb els carrers tots, xalets construïts sense el més mínim permís a cafès construïts amb un simple permís de "caseta desmontable"... per anomenar menudències.

Aiximateix, pareix evident que els papers no canten els "favors". Tots els ajuntaments, de segur, hauran tingut manya o secretaris per deixar els papers ben clars i nets de taca.

Amb això es vol dir que, prest o tard, apareixia un interès determinat i concret que posava en segon terme o feia oblidar l'interés comú que, per lògica, sempre hauria de prevaleix.

Amb tot el que s'acaba de dir no es vol implicar, de cap de les maneres, a cap persona o nom en concret puix el que tenim ben clar és que, sobre tot, ha ha d'haver un respecte envers les persones i opinions car, d'alguna manera, tots som fruit d'un temps i d'un país. A més, i és ciència popular, qui està enmig balla, volguent dir, l'acudit, que sempre és fàcil culpar la gent, o penjar això que els castellans anomenen un "sanbenito" als qui, d'una manera o l'altra, ocupen càrreges.

Lo que es vol dir i remarcar és que acabam de passar una època terriblement obscura on l'interés hi trobà una terra ben adobada i amb unes condicions climatològiques -que venen de "dalt"- ben excel·lents.

Festes passades, coques menjades o "borron y cuenta nueva", el que més us agradi, molt bé, d'acrod però... alerta!; es tracta de no xaure-hi de bell nou!. Els interessos comuns sempre han de prevaler sobre els particulars per poder parlar de "un nou consistori" i/o de "èpoques passades".

I no basta estar "apuntat" a un partit democràtic o presumir de "independent"; cal una actuació clara, neta, transparent i que a més, s'haurà de demostrar d'alguna manera (diuen que no basta ésser honrats, també ho han de parèixer).

Dins una guarda d'ovelles, n'hi ha de tota casta, diu el pagès. Ningú no dubte que els quaranta-quatre homes aspirants a ocupar un càrreg en el Consistori, s'han de supocar encara nets, clars i transparents; honrats en definitiva; però també es de suposar -per lògica- que, al manco per un moment i davant un fet determinat, alguns d'aquests homes, emprant un criteri parcial, poden caure dins la roda dels ellapolidors "favors". Fet que, de segur els embrutaria a ells i al partit o grup que representen.

POSSIBLES SOLUCIONS

Potser no hi ha unes solucions concretes i predeterminades. són, aquests, problemes que haurà de resoldre cada un dels consellers. Per ventura seria bona precaució tirar els pedestals per la finestra i actuar segons criteris de grup -per al·l·gún motiu són onze els consellers-. Un equip de persones amb criteri personal, per força ha de reduir i preveure molt més arreu els clots engolidors que no una sola persona -sigui el batle o una altra- que s'autodefineixi com a "sobirana" i tengui el llibre de la legalitat, obert a la pàgina que conté el famós article 26, sobre la taula.

Grup-5

ELECTRODOMESTICS

I

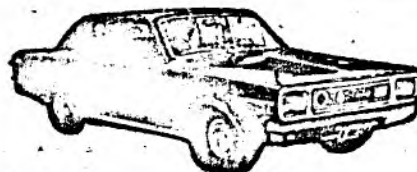
FONTANERIA

ORDINAS - FEBRER

Major, 22 - T. 569100



DISTRIBUIDOR OFICIAL



AUTO - ESCUELA GILI

DIRECTOR: PEDRO GILI TOUS

C/ Gran Via, 42 - Teléfono 55 22 31

ARTA (Mallorca)

L'ENQUËSTA

DE LA REALITZACIÓ

Vet aquí una enqüesta realitzada per la candidatura "Grup Independent de Sant Llorenç". Fer enqüestes és tasca ingrata, llarga i molesta si els realitzadors no són gent avesada al tracte públic. Sempre costa una mica rompre la tímida personal. Du feina, en definitiva, i per tant, cal un determinat interès perquè es pugui realitzar. El "Grup Independent" tenia aquest interès: les eleccions municipals. L'enqüesta representà per ells dues coses: enterar-se del que deia la gent llorencina i, en segon terme, tenir una excusa per entrar a cases, la gent de les quals, els era poc coneguda.

Van passar per totes les cases. Deixaren les que trobaren tancades i, per raons obvies, les dels altres candidats (el haver "botat" denou cases no altera per res els resultats generals). A cada casa contestà "qui va voler", pare, mare o fill-a.

No deixaren els qüestionaris. La gent contestà directament.

DEL NOMBRE D'ENQUËSTES

A l'hora d'avaluar els resultats, es contabilitzaren 332 enqüestes.

Considerant que la població de la gent amb vot, a la vila, roda a l'entorn de les 2.500 persones, suposa que els resultats, estadísticament, tenen una fiabilitat aproximada del 94%. Segons el nombre de qüestionaris contabilitzats és, idò, ben vàlida.

DE LA FIABILITAT

Segons el nombre d'enqüestes, és ben fiable. Ara bé, cal tenir en compte que la realitzà un determinat grup i que, a vegades, la gent no respon el que pensa si no el que creu que ha d'agradar al qui pregunta. Vull dir que les enqüestes generalment solen ésser una mica tendencioses i els resultats s'han d'acceptar amb molta precaució. En aquest cas concret potser hi ha dues preguntes a les quals no s'ha de fer gaire cas degut al perill esmentat: les dues darreres potser sols s'han de tenir en compte relativament.

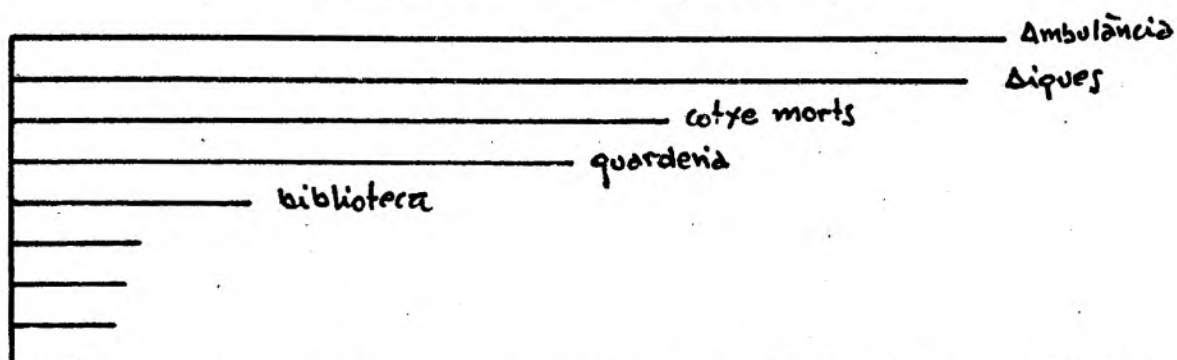
Ara bé, les altres cinc són aspectes generals o concrets de la vida municipal i per tant no gens tendencioses. Solament un excessiu orgull, determinats interessos o l'afany d'amagar el cap davant una realitat poden despreciar les contestes. Ens agradi o no, poc més o menys, això és el que pensa, o al manco diu, la gent de Sant Llorenç.

PREGUNTES I RESPOSTES

1.- D'aquestes coses que falten a Sant Llorenç i que pot posar l'Ajuntament, quina posarieu primer?

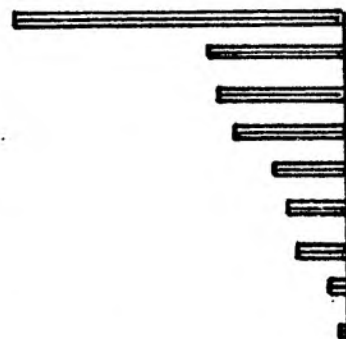
Ambulància	25,89 %
Canalització d'aigües	24,94 %

Cotxe de morts	17,26 %
Guarderia	14,62 %
Biblioteca	6,23 %
Altra (alguns coincideixen en llocs per als vellets) ..	3,35 %
Escorxador	3,11 %
No contesta	2,87 %
Jardins	1,67 %

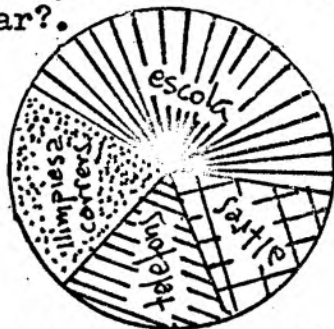


2.- D'aquestes coses que no pot posar l'Ajuntament, però en les quals pot presionar; quina creis més necessària avui?

Ambulatori de la Seguretat Social	40,22 %
Transport i menjador escolar	11,73 %
Llocs de feina	11,45 %
No contesta	11,17 %
Tren	9,49 %
Estació d'autobussos	7,26 %
Centres culturals	6,14 %
Altra	2,23 %
Centres comercials	0,27 %



3.- D'aquestes coses que hi ha, quina creis que s'ha de millorar?.



Manteniment de l'escola	41,48 %
Llimpiesa de carrers	23,40 %
Telefons públics	15,15 %
Llum dels carrers	8,77 %
No contesta	6,91 %
Altra (alguns diuen tot) ...	2,65 %
Bústies	1,59 %

4.- Diuen que la recollida del fems costava, fins ara, devers tres milions i mig de pessetes anuals. Què trobau millor?

Que l'Ajuntament compri un camió	48,19 %
No contesta	17,16 %
Altra (un 12,04% diu "lo més barato")....	14,75 %
Anar a mitges amb un parell de pobles...	13,55 %
Renovar el contracte(devers 4 milions)...	6,32 %



5.- Es sabut que molta gent no paga els impostos municipals. Què creis que s'ha de fer?.

Els ulls grossos com fins ara 4,21 %
 Que cada un pagui segons el que te o fa . 90,06 %
 No contesta 5,72 %

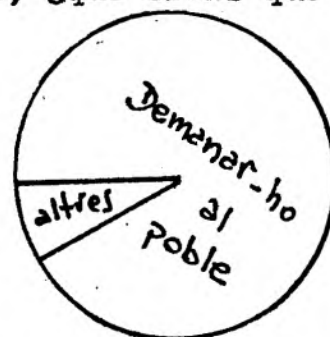
pagar segons el que un te o fa

no contesta

ulls grossos

6.- A l'hora de fer una cosa important, ¿què creis que s'ha de fer?

Demandar-ho al poble 89,45 %
 No contesta 5,72 %
 El que trobi l'Ajuntam.. 4,51 %
 El que diguon els de dalt,
 (partits de Ciutat o Madrid) 0,00 %
 Altra 0,30 %



7.- Qui creis que ha de dur el maneig de l'Ajuntament?

El mateix poble

altres

El mateix poble 83,73 %
 No contesta 12,95 %
 La Diputació o Consell. 1,80 %
 Altra 1,20 %
 Els partits polítics
 des de Ciutat 0,30 %

CONCLUSIONS

Les conclusions millors, evidentment, són les que cada lector en traurà de l'observància dels resultats. Treure conclusions d'unes determinades dades és sempre tasca molt personal.

Conscient d'aquesta limitació intentaré solament oferir unes conclusions generalitzades, sense entrar en matisos potser més interessants que les generalitats.

1.- La primera pregunta mostra, potser, una marcada consciència de la desassistència dels llorencins en els "darrers moments" de la nostra estada en aqueix món. Un 25,89 % d'ambulància i un 17,26 % de cotxe de morts, fan un 43.15 % ben simp tomàtic.

També em crida fortament l'atenció aquest 24,94% de gent que "el primer que posaria" seria la canalització d'aigües; sobre tot si es compara amb l'esquifit 10% que opinava així

l'any 74 quan es feu una enquesta semblant.

Un 14,62% de gent que posaria guarderia -considerant que, en general és un problema que sols atany directament a la gent amb infants menors de sis anys- és també ben simptomàtic de la deficiència dels actuals serveis.

El 6,23% de biblioteca no sé si es pot considerar alt o baix puix això és cultura i al no ésser aquesta directament rendable, la majoria de la gent se'n fot.

Inversament és destacable el 1,68% de jardins.

A l'apartat "altra" un reduït percentatge anomenà la necessitat d'atenció als vellets, en el sentit de que no tenen llocs adients. Cal recordar que sempre és molt més difícil fer una nova aportació que no opinar sobre una suggerència.

2.- Un 40,22%, sobre tot comparat amb els altres percentatges de la pregunta, mostra també que la generalitat dels llorençins és ben conscient de la deficiència de la distribució dels doblers que pagam a la Seguretat Social. Necessitam, anc que sigui comarcal, un centre sanitari mínimament equipat i adequat a les necessitats dels malalts.

3.- Destaca la necessitat de millorar l'atenció de l'Ajuntament envers l'escola -41,48%- que junt al 11,73% de la pregunta anterior mostra un 53,21% ben simptomàtic de la consciència de la deficiència -no fa menció a la part tècnica, d'ensenyants- d'aquest servei. I això que és un problema que, a molta gent, no l'atany directament.

La necessitat d'una més cuidada llimpiesa dels carrers 23,40% i l'exposició de la deficiència dels serveis de la Telefònica -alt aiximateix si consideram la quantitat de gent llorençina que l'usa- acaben de configurar, de manera general, les deficiències dels serveis establerts.

4.- Potser és aquesta la pregunta més deficient. Ho reflexe aquest 17,16% de gent que "no contesta" i aquest 14,75% que exposa una altra sortida (el 12,04% diu "lo que surti més barato"). En definitiva, potser la gent no té suficients elements de judici per poder opinar. La majoria troba, evidentment que quatre milions són molts -93,65%- i que "pareix" que el que convendria més seria comprar un camió -48,19%- i que si és precís "anas a mitges" amb altres pobles en la qüestió del forn crematori.

5.- Definitivament la gent vol pagar -90,06%-; el que no diu són les condicions)Li bastaria saber que se'n fan dels seus doblers?).

6.- El poble vol ésser consultat -89,45%-; vol dir la seva opinió. Faltaria establir un adequat sistema de consulta -no basten els recursos en un plaç de deu dies- que aquí potser no seria gaire dificultós en comparació amb les populoses ciutats.

Una altra cosa que potser es reflexe és la falta de confiança.
(Segueix a la pàgina 17)

del "card en festa"

Dia 9 de febrer es reuní la Junta General del Grup Card en Festa, per tal de donar l'estat de comptes i discutir els problemes de grup, tal com diuen els mateixos estatuts.

El Grup està format actualment per trenta vuit persones.

S'acordà ampliar la Junta Directiva, la qual quedà formada així:

Delegat de Grup: Bartomeu Massanet

Secretari: Pere Mesquida

Tresorera: Margarida Servera

Directora de balls: Margarida Nebot

Encarregada de balladors: Miquela Fullana

Director de música: Pere Josep Llull

Vocals de balladors: Gaspar Genovart

Francesca Galmés

Antoni Genovart

Margarida Cladera

Vocals de música: Antoni Bonet

Úrsula Santandreu

Tola Sureda

Sembla que en aquella reunió naixé, o, almenys, es renovà l'interès de mantenir viu el Grup, cosa que es concretà en una sèrie d'acords que augmentaran la dedicació a aquesta tasca. Aquests acords són els següents:

- Es podran fer actuacions per part d'una representació petita del Grup; no necessàriament haurà de participar tot el Grup.

- S'intentarà ensenyar els nostres balls a un grup de nins i nines.

- El Grup organitzarà actes culturals orientats sobretot envers la recuperació de les nostres festes populars.

Gairebé un mes després de la celebració d'aquesta Junta General, es va fer a Felanitx una reunió a la qual participaren components dels grups folklòrics següents: S'estol d'es gerriçó de Felanitx, Revetla d'algebelí de Muro, Aires sollerics, E'esbart pollencí, Artà balla i canta, Aliorna de Ciutat, S'estel d'es cocó de Lloseta, Rondalla d'es Pla de Petra, Dansadors d'es Pla de Sant Jordi i Grup Card en Festa de Sant Llorenç d'es Cardassar.

La finalitat d'aquesta reunió era estudiar la possibilitat de constituir una associació d'amics del folklore per tal d'engegar unes tasques d'investigació, recopilació i divulgació.

En un principi es parlà de l'aspecte de la legalització dels grups; aquí els representants de Sant Llorenç exposaren la possibilitat de legalització sota un grup o club cultural, que és el cas del Grup Card en Festa, constituït com a secció autònoma del Club Card.

A continuació va ésser redactada i signada una acta, per la qual quedà constituït el Grup d'amics del folklore.

També va esser nomenada una comissió de coordinació, formada per dos components de cada grup. En representació del Grup Card en Festa, en formen part Bartomeu Massanet i Miquela Fullana.

Algunes suggerències que es varen fer foren la possibilitat de confeccionar un inventari amb la música, lletra i altres dades dels diferents balls i també la possibilitat de recollir la música religiosa en una cinta o un disc (Cosiers, Moratons, Àguiles, Sant Joan Pelós, Cavallets...).

Entre altres coses, s'intentarà potenciar les Trobades de Balls Mallorquins. De moment, està previst fer enguany la Tercera a Sóller, a la qual se li vol donar el caràcter de diada.

El Foment de Turisme de Mallorca ha promès una subvenció de 250.000 pessetes. I possiblement també col·laborarà la Conselleria de Cultura del Consell General Interinsular.

Les darreres actuacions que ha realitzat el Grup Card en Festa són aquestes:

- El dia 5 de febrer, l'amo En Toni Fai i l'amo En Pep de So'n Berga, ambdós del Grup, participaren, amb unes jotes, còps i mateixes i altres cançons, a una Vetllada Pagesa, a Manacor, organitzada amb motiu del cent dessetè aniversari del naixement de Mossèn Antoni Maria Alcover. L'organització anava a càrrec de l'Escola Municipal de Mallorca de Manacor.

- Aquesta mateixa Vetllada es repetí a Sant Llorenç dia 19 de febrer, dilluns. La Vetllada estava composta, a més de les cançons mallorquines, per la representació de "Sa mitja faveta", una rondaia de Mossèn Alcover, i de "Vots"; comedieta d'Àngel Ruiz i Pablo; tampoc podem oblidar les glosades d'Antoni Pascual i Sebastià Nicolau.

- Els dies 27 i 28 de febrer, dues colles de balladors del Grup col·laboraren en la representació de "Ai Quaquín, què has vengut de prim", a la Sala Imperial de Manacor.

Pere Josep Lluí

LA EQUITATIVA

assegurances

ALFA

màquines de cosir

BERNAT POLIT

Cardassar, 17

MAMA'S

Rio XV, 14

MANACOR

Tot el que ha de
mester la futura
mare

Telefon 552124

Viajes Manacor

Per a qualsevol tipus de
viatges

Des de 4 setembre, 1

MANACOR

Telefon 550650

FLOR DE CARD

una revista al servei de
la comunitat llorençina

Opinions

Dissabte, dia vint-i-quatre, just acabat el míting, vaig conversar una mica amb alguns membres de la UCD local; conversa que particularment consider ben interessant i que m'ha mogut a expressar netament i plana les següents opinions.

Vull dir abans de res que no em mou cap interès en concret que no sigui això: exposar una opinió (potser encertada, potser errada) puix quan aqueix article surti a llum, les eleccions ja tindran uns resultats potser no gens discutibles. D'altra banda, en aquests moments, em sent sense cap remordiment de consciència, ben tranquil i crec que sense orgull ni altivesa. Opinions evidentment ben discutibles i que es podran acceptar o rebutjar.

Per arribar a unes conclusions (aquestes opinions que intentaré mostrar), partesc d'unes bases o premisses que, evidentment també poden ésser errades. Si ja no coincidim amb aqueixes bases d'exposició, no cal que acabeu de llegir l'article; decididament no sintonitzam la mateixa freqüència i, amb aquestes condicions el diàleg, la comunicació és gairebé impossible.

Vet aquí, aqueixes premisses:

- En Josep Melià va dir, fa uns anys a un míting famós i transcendent a la vila que "la democràcia és la forma de govern manco dolenta". Teòricament, democràcia és participació del poble en les tasques de govern. Diuen que estem començant un període democràtic, per tant és forçosament necessària aquesta participació. Particularment crec que hi ha moltes de maneres d'entendre el significat de "participació"; potser alguns el retallin i el deixin en el fet de "poder votar una vegada cada quatre anys". Jo crec amb un significat més ampla: "tot és participació"; fins i tot el "no fer res" és una manera de participar. Xerrar és participar, i intentar aconseguir el poder, i treballar dins moviments populars, de grup, i embellir la façana de ca nostra, i exercir la crítica, i... els camins de participació són molt amples; uns són a llarg plaç, altres a plaç curt; uns són directes i altres indirectes. Potser el plantejament s'ha de fer des de una altra perspectiva: si la societat en la qual ens ha tocat viure ens agrada, la trobam justa i adequada, el "no fer res" o l'intentar que no res canviï és lluitar per aquesta societat; i si trobam que és millorable, si no som conformistes, intentem millorar-la participant d'una manera o altra: intentant guanyar unes eleccions o col·laborant a una revista local o ... tot està en determinar el plaç dels nostres objectius socials.

- Qui s'ofereix voluntariament (tots els candidats, membres de partits o d'altres grups diversos ho són perquè així ho volen) a ocupar uns càrregos públics ha d'aprendre a acceptar les crítiques públiques, obertes i clares (i no parlem si són constructives o destructives perquè d'això ja s'en parlà a l'editorial del mes de gener) car el diàleg, la disparitat de cri-

teris i opinions és distintiu d'aquesta democràcia que ens toca viure. Si no hi pot haver això estem encara dins una dictadura disfressada; l'autodefinició de demòcrates no seria vàlida.

- Tots som persones i per tant errables i tenim un pensament fruit d'experiències personals i intransferibles, i també fruit d'una escola imposada pel temps i les circumstàncies. I a més, tots tenim "sa nostra" manera d'ésser; el nostre orgull, les nos tres debilitats, el nostre caràcter... Cal pensar amb totes aquestes coses adesiara.

Tot això pot pareixer un rollo; però crec que perquè s'enten guin les persones abans s'han de delimitar els camps puix si no es fa així, hi ha el perill de que cadascú xerri i s'escolti a ell mateix envers d'establir comunicació mitjançant el diàleg.

I ara les opinions:

☻☻☻ Amb en Tòfol parlarem de "Flor de card"; i parlarem amigablement, cosa que, amb les forces polítiques de la dictadura encara mai no s'ha fet. Parlarem, dic, i en la conversa em feu una compromesa pregunta de "si o no" referint-se a si Flor de card havia o no atacat o s'empentejats a la UCD; i després em digué que considerava que des de quatre mesos ençà "sa revista" havia fet una labor nefasta per a la UCD.

Amigablement, obertament i sense orgulls vull intentar demostrar (per escrit sempre és més analitzable i discutible) que la labor de "Flor de card" no ha estat tan nefasta com és ara això; i també, als altres membres de la UCD que, ni en Josep ni jo som tan banyetes-verdes com vol suposar l'amo en Llorenç i altres quan anaven a cercar vots. He repassat de prim compte els set darrers nombres de la revista, de la primera a la darrera fulla intentant aglapir tot el que directa i indirectament potser s'ha dit del partit que governa. Vet aquí el que he trobat: Mes de setembre:

. Article signat sobre "les no manifestacions de la UCD". Jo em deman, ¿s'havia o no s'havia manifestat UCD davant els problemes de la vila?

Mes d'octubre:

. A l'article signat i amb el títol "Luz i taquígrafos" no hi veig cap referència concreta. Si n'hi havia alguna de soterrada l'autor ho sabrà.

. "El bluff de UCD", article signat pel comité local de la UGT. Es refereix a la UCD de les altures.

Mes de novembre:

. A les planes 12, 14 i 20 referències directes i signades. Veritats o mentides?. Tot hauria d'ésser discutible.

Mes de desembre:

. No hi trop cap referència concreta

Mes de gener:

. "el despreci", referència soterrada i no signada. Aquesta és de "Flor de card". Encertada o errada però sempre discutible.

. A les pàgines 6 i 11, articles signats.

Mes de febrer-I:

. A la pàgina 2, referència signada per un servidor. A la 10 reproducció de "Donde vas Sr. Caverro".

Mes de febrer-II:

. Referència als cartells, no signada. Un article "Coses de n'Onofre" que ironitza sobre la campanya de quasi tots els partits. I el "no vol contestar"; veritat o mentida?.

Evidentment hi ha referències i també molt per discutir. Crec que no es pot culpar a una persona per "dir un fet". Els fets són això, fets; ens agradin o no. D'altra banda, totes les opinions són discutibles; vulldir que cadascú veu les coses des de un caire i el que potser no es pot demanar és que una primera faci taronges o que un comunista alabi a la UCD.

Una altra cosa que per a mi és clara és que no és el mateix un article firmat que un altre sense signar. Flor de Card, "sa revista" bé se'n cuida, a cada nombre, de repetir que "els articles publicats expressen únicament l'opinió dels seus autors".

D'altra banda és sabut que es publiquen "tots" els articles rebuts i si UCD no té els seus articles és perquè els seus membres no els han volguts fer.

Referint-me estrictament als articles "de Flor de card" (els altres són fets o opinions "personals" dels autors) he de dir que no hi trop res minimament injuriós. Potser el més fort és el "no vol contestar", que és ben ver; ara!, també comprenc la vostra postura quan em diguereu que no us podieu fiar d'una revista de la qual el director i el cap de redacció eren els representants del Grup Independent; crec que vist d'enfora potser és raonable.

Això de banda, potser seria convenient analitzar fredament el joc de "sa revista" i si es possible enfaular un diàleg obert sincer i clar. I dic això perquè si UCD és un partit democràtic -cosa que no s'ha de dubtar- cal suposar que els seus membres s'han d'esforçar per ésser-ho, i per poc que s'esforcin acceptaran indubtablement, de manera minimament elegant, la participació d'altres persones -sigui de la classe que sigui- i la natural disparitat de criteris.

Hi ha temps que ja han passats i que ens pareixen llunyans. Si desitjam èpoques "noves", deixem-les arribar.

Passaré a un altre ordre de coses. Crec que és un fet destacable i plausible que qualsevol persona doni la seva opinió publicament a la vila. Molts són els qui riuen i xerren a la taula del cafè i que mai s'atrevirien a xerrar publicament.

I és en certa manera lògic, i a més és moda que els caps de llista durant tota la campanya electoral i encara més en els mítings intentin cercar tots els vots possibles per a la llista que encapçala.

També és ben clar i raonable que, cadascú, en el seu míting, te plena llibertat per exposar tot o part del seu pensament a la seva conveniència sempre i quan no menysprei la llibertat

dels altres i a n'això, en Tomeu, ho feu ben correctament. No. No intentaré judicar el míting de la UCD.

Partint d'això, de manera ben amigable, i amb base als meus càrregs (President del Card, col·laborador habitual de Flor de card, monitor del Centre d'Esplai i ensenyant a l'escola de mallorquí) vull fer-li una mica d'objecció. Vull exposar el meu parer (encertat o errat), com ja li vaig anunciar just acabat el míting.

Un dels primers punts que destacà fou el recolzament a la vida cultural de la vila, però si no ho vaig entendre malament va dirigir aquest recolzament envers els nins (escola?). Això em pareix més que plausible. Diferents vegades he exposat la inajornable necessitat de recolzar "a tope" tot el que faci la més petita referència al camp educatiu.

I si ho vaig entendre malament, si es referia a la cultura en general, particularment estic ben d'acord; si entre tots podem aconseguir elevar una mica el nivell cultural de la vila moltes altres coses es solucionaran soles.

Ara bé, amb el que no puc estar d'acord és en que, conscientment o inconscient, anomenàs la Banda de música, el Card en festa, la Biblioteca, l'esport... i oblidàs altres grups que si bé no són tan nombrosos potser són tant o més transcendents. Faig referència a:

CLUB CARD.- Pare del Card en festa, de Flor de card, dels campaments, de... Bé, crec que és innecessari anomenar les activitats realitzades pel Card, puix apart d'ocupar una paperassa ja són enumerades, de manera esquemàtica, als següents nombres de la revista: Desembre del 72, desembre del 73, desembre del 74 i març del 78. Entitat en la qual en Tomeu ha ocupat els càrregs de president i vice-president.

FLOR DE CARD.- Revista local, oberta i que de manera altruïsta i des de fa set anys intenta, mensualment, deixar constància escrita de fets i opinions (Vull aquí recomanar la lectura de l'editorial del passat gener).

CENTRE D'ESPLAI.- Que porta realitzats tres anys de campaments dos anys d'activitats setmanals i tres cursos de conferències i xerrades pels pares.

ESCOLA DE MALLORQUÍ.- Que intenta humilment suplir la deficiència de les institucions oficials en la necessitat, real i demostrada de l'ensenyament de la nostra llengua a la vila (Pàgina 8 de Flor de Card, novembre del 78).

Evidentment crec que és ben clar per a tothom que tot això és cultura i obviament es pot incloure perfectament dins el "recolzament a la cultura" que esmentà en primer lloc.

Però el que no acab de veure clar és que aquest oblid fos "involuntari", ho consider massa casual. I si fou "ben conscient" que hi ha rera el silenci?.

A l'hora de sortir a llum aquest article, potser les eleccions ja tindran uns resultats ben clars. No és idò un intent d'embullar, si no de clarificar postures.

Guillem de sa Bagura

cambra agrària local

El vintitres de febrer a las, nou del vespre es reuniren a la Cambra de Sant Llorenç els onze membres que la componen acompanyats del secretari, per tractar de la posada en servei de la maquinària que aquesta corporació ha adquirit. Analitzem, idò, el camí recorregut per aconseguir-ho.

El devuit d'octubre de 1978 es feu junta a la Cambra per veure entre altres coses el que es podia fer amb els doblers que primer eren de l'antic sindicat anant aparar ara al fons de reserva de la Cambra, depenent aquest del Ministeri d'Agricultura. Dintre totes les idees, que varen ser moltes, cursets, viarges d'informació, màquines comunitàries ... va parèixer que la millor era la darrera; llavors començaren a sortir diferents tipus de màquines, tenguent en compte les nostres possibilitats, com per exemple una segadora de verd, un remolc escampador de fems, una bomba d'esquitar un moli de piensos etc. de totes elles, en vot secret, es trià s'esquitadora i es moli de piensos i al mateix temps amb una altra votació també secreta, es nombrà una comissió de quatre membres per què per què informàs al ple de tot allò que trobàs al mercat i al mateix temps llevàs tota possibilitat de comissions de compres. Aquests quatre membres elegits varen ser: Miquel Saldentey, Llorenç Femenias, Mateu Girart i Miquel Bruet. Aquests presentaren al ple quatre marques d'esquitadores, dos models de cada una i tres molins amb dos models de cada un. El ple va triar una esquitadora marca "Tifón" remolcada de 60 atmósferes amb una capacitat màxima de 1500 litres, venuda per Mateu Marcés, encarregat de ventes de la Casa "Agrocros", i equipada amb 100 metres de manguera i dues llances regulables per 185.000 pts. i un moli remolcat de 24 martells marca "Mac" venut per Gabriel Parera encarregat de ventes d'Agromecànica de Manacor per 152.000 pts.

Després el president, el vicepresident primer, el vicepresident segon, acompanyats del secretari, s'entrevistaren amb el president de la Cambra Provincial Sr. Eloscloaga, el secretari de la Cambra Provincial, Sr. Mateos i el delegat provincial davant el Ministeri d'Agricultura Sr. Cabot, per manifestar-los el desig del ple de la Cambra de Sant Llorenç.

Tots els papers, una vegada en regla, partiren cap a Madrid i el dia 18 de febrer vingueren aprovats amb la firma del directori general de l'Institut de relacions agràries i del ministre d'agricultura.

Sobre la manera de posar-se en funcionament aquesta secció Mateu Girart va defensar la postura de que els usuaris

se responsabilitzassin de totes les espenyades de malmaneig i la Cambra de totes les de desgastament, no hi estaren d'acord En Miquel Caldentey, En Llorenç Femenias i en Francesc Tous, mentres els altres components guardaven silenci; davant aquesta postura En mateu Girart manifestà el seu temor de que el servei tengués una possibilitat de fracassar; i tot lo exposat s'acordà que constàs en acta.

Per finalitzar se va decidir que el qui se'n cuidaria d'aquest servei davant es poble seria el guarda rural al qual se li donarien 80 pessetes cada dia que la maquinària fes feina per les despeses que li pogués ocasionar i també que els agricultors podrien emprar productes fitosanitaris a preu de fàbrica, és a dir fins i tot amb un descompte d'un 25%; l'usuari de les màquines pagaria una cuota simbòlica de 200 pts. cada mig dia. També se va acordar que tendrien dret an aquest servici totes les persones propietàries de finques rústiques i tots els afiliats a la Seguretat Social Agrària.

Tot el que s'ha dit va quedar aprovat i els membres de la Cambra tan contents com sempre.

Miquel Brunet, Mateu Girart, Llorenç Femenias i Miquel Caldentey.

CONCLUSIONS DE L'ENQUESTA (Ve de la pàgina 9)

ança amb l'Ajuntament puix sols un 4,51% diu que s'ha de fer el que a l'Ajuntament li pareixi. Vet aquí una altra tasca del nou consistori: recobrar la confiança del poble.

7.- Considerant la pregunta i el qui la va fer potser sols una cosa és destacable: el poble vol que el poder sogeixi des d'abaix -83,73%-

EN RESUM:

El poble és aiximateix conscient dels problemes :

- Sanitari
- Escolar
- Carrers (llipiesa, llum..)
- Aigues

Mostra poca preocupació pels problemes extraescolars i culturals:

- Jardins
- Biblioteca
- Centres culturals

El poble vol ésser protagonista i vertaderament representat. Cal arreglar la qüestió dels impostos (voluntat de molts)

Transcripció i comentaris: Guillem Pont

Església i participació

El passat vuit de febrer es donaven per acabades un grapat de conferències que organitzades per la Parròquia havia dirigit En Tomeu Bennàsar un pic cada quinze dies d'ençà del denou d'octubre.

Amb aquestes línies voldríem deixar constància tant dels temes tractats en aquestes trobades, com també de les conclusions a les que va arribar el grup dels qui les havien seguides en una reunió posterior tenguinada el dijous vint i dos de febrer, de cara a conseguir una progressiva participació dels seglars en les tasques i decisions de l'Església.

El plantejament inicial d'aquestes reunions estava pensat en vistes a oferir als qui interessàs una possibilitat de clarificar i profunditzar la pròpia fe, precisament enmig d'uns moments de canvi accelerat que es deixa sentir en tots els nivells de la vida i per això mateix també en la fe. És sobretot en un temps de transformacions profundes quan sentim com a més imperiosa la necessitat d'orientació i d'idees clares, per saber esquivar un doble perill: tancar-nos covardment a tot lo nou, sigui el que sigui, o per altra banda acceptar-ho tot sense exercir la nostra capacitat crítica, en vistes a un discerniment entre allò que és bo i allò que per nou que sigui hem de rebutjar perquè ens deshumanitza i ens oprimeix.

L'actitud a adoptar per un cristià en un temps de crisi i de desencantament fou el tema que va ocupar les primeres xerrades. Després passàrem al tractament dels punts que constituïrien el bassó d'aquest curset i que com enunciat general en podríem dir: "Trets importants de l'actitud del cristià avui" i que fou desglossat en sis apartats:

- Necessitat de conèixer d'aprop l'home i el món.
- Servir-los amb entrega total fins a la mort, com Jesús.
- Alliberar-los amb la llibertat de fills i de germans.
- Sostenir l'esperança per la crítica i la "resurrecció".
- Revivar i fer possible la comunitat, la festa i la pau.
- Necessitat de fer el bé i d'estimar social i políticament.

Tractades aquestes questions, i volguent fer una síntesi del què fins llavors s'havia dit, se va oentrar l'atenció, no ja en el cristià com

individu, sinó en l'Església com a comunitat cristiana que confessa Jesucrist i accepta els conflictes i desafiaments que el viure enmig del món li reporta. A les dues darreres xerrades es va insistir molt en la veritat que l'Església som tots i en les conseqüències que d'aquí se'n deriven. En aquest sentit se va manejar abundantment el terme "Corresponsabilitat" ; això vol dir que si tots som Església, tots hem de ser membres actius i responsables, visquent com a propis els seus problemes i decisions, les seves tasques i inquietuds, els seus encerts i els seus errors. Això sols serà possible quan s'ofereixin als seglars camins concrets i reals de participació. Però també per fer efectiva la "corresponsabilitat", els seglars hem de ser conscients que la Parròquia , endemés d'unes necessitats econòmiques - davant les quals, en el cas de Sant Llorenç, hi ha una resposta prou generosa - en té unes altres, més importants encara, que hem d'atendre entre tots, posant cada un al servei del conjunt aquelles qualitats personals que el nostre compromís cristià nos empeny a no guardar egoísticament en profit propi. D'aquesta manera és com arribarem a ser una comunitat viva capaç de transmetre a les generacions més joves els valors que la sustenten i animen.

A la darrera reunió amb En Tomeu Bennàssar, aquest va intentar oferir camins concrets i a l'abast de tothom per començar a exercir la corresponsabilitat de què parlàvem; i va animar el grup a avançar per vies d'una participació més activa en les decisions i tasques de l'Església Local.

Al final d'aquesta reunió se va acordar fer-ne una altra on el grup mateix, sense conferenciant, tractaria d'estudiar una aplicació a la pràctica de tot quant s'havia dit. Començarem amb una informació ràpida de les activitats de la parròquia al present curs 78-79, i acabada aquesta , se va sotmetre a crítica, en vistes a trobar entre tots coses que s'haurien de fer i no se fan, coses que es fan i s'haurien de reformar, i coses que s'haurien de suprimir. Seria massa llarg donar ara una relació completa de la reunió que ens ocupa, i per això convindrà constrènyer-nos a esbrinar algunes de les conclusions d'aquell vespre, encara que haguem de deixar per una ocasió més oportuna un tractament més profund i detingut de certs punts

que, tot i ser molt importants, sols tenim temps aquí d'anomenar de resquit-llada:

Des d'una presa de consciència d'algunes necessitats d'índole pastoral, se va veure convenient començar a pensar en la formació d'un grup de catequistes de cara a atendre i acompanyar un creixement en la fe dels adults i nines compresos en la segona etapa d'E.G.B. (VIè, VIIè i VIIIè), així com també trobar unes persones disposades a treballar amb joves més grans (entre els 14 i els 18 anys) en vistes a ajudar-los a fer una opció conscient i responsable respecte a la fe i al Baptisme que les fou administrat de petits.

També fou suggerida la possibilitat de fer una feina a favor dels malalts i a la gent que es troba en la tercera edat per poder-los brindar entre tots una dedicació més atenta.

Igualment se va plantejar com a necessària una participació més activa dels seglars en la Litúrgia i concretament en les misses dels diumenges. Endemés, va proposar-se a la consideració de tots la conveniència de formar un consell d'economia, de manera que fossin els seglars els qui duguessin els comptes i administrassin els bens de la Parròquia.

En definitiva, davall totes aquestes consideracions hi cova la idea de crear, quan sigui possible i oportú, un Cosell Parroquial que promogui i planifiqui, animi i potenciï per dur-les a terme, les activitats pastorals de la comunitat cristiana de Sant Llorenç. En poques paraules aquest grup de persones, necessàriament representatives del conjunt, haurien de dur la gestió de la Parròquia i sentir-se'n responsables com d'una cosa seva que és.

Queda molt per fer encara en aquest sentit, i fa la impressió de què ens trobam en els primers escalons d'una llarga pujada que serà precis recórrer sense aturades. Hem de començar per prendre-ne consciència i llavors serà bona hora per anar dibuixant uns objectius a aconseguir i cercant uns mitjans per remuntar-nos, com més prest millor, de les idees al terreny de la seva concreta realització.

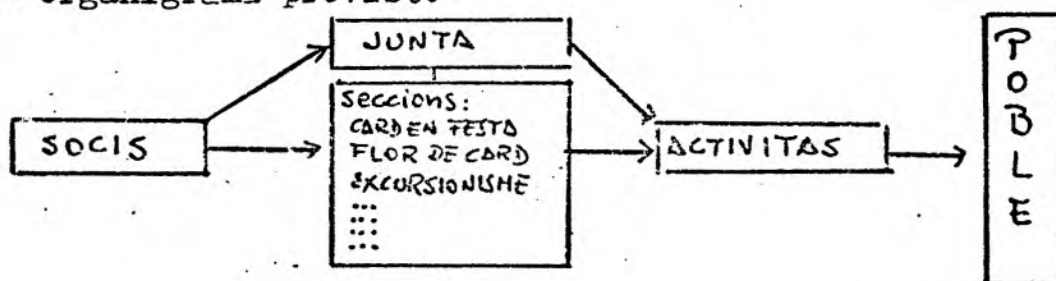
Ramon Lladó

A la Junta General del passat 10 de març, i una mica abans de la renovació de la Junta Directiva, s'acordà per unanimitat fer les passes adients per tal de convertir el Club Card en Centre Cultural.

Ja s'han fet algunes passes en aquest sentit i és d'aquestes passes del que se us vol informar.

- a- La Junta Directiva està estudiant, en aquests moments, els afegitons a fer als estatuts que ens donà el Ministeri de Cultura. Una vegada la Junta s'hagi posat d'acord se us remetrà un exemplar per tal que pogueu decidir el definitiu si o no al Centre Cultural.
- b- La finalitat en certa manera variarà. Fins ara les activitats es feien oficialment pels socis. A partir d'ara els socis, a través de la Junta i seccions farà unes activitats obertes a tot el poble. Els socis, idò, no tendran altre avantatge especial apart de l'ús del local.
- c- La Junta Directiva es reuní dia 23 de març i acordà:
 - Enviar-vos la present circular informativa abans de dur-vos la corresponent quota.
 - Cercar una casa a bon preu per tal de llogar-la amb la intenció de tenir un local social independent i propi. Lloc de reunió i feina.
 - Intentar, amb base al local, una coordinació de les diferents seccions. Ques es sentin més Card.
 - Orientar les funcions de la Junta Directiva envers:
 - .Coordinar seccions
 - .Promoure activitats en els buits que deixin les seccions i si és possible crear-ne de noves.
 - .Fer de plataforma de possibles propostes conjuntes.
 - Que cada secció programàs les activitats d'aquest any
 - Dia 24 d'abril hi haurà nova Junta Directiva per decidir la data de la Junta General.

d- Organigrama previst:



Francisco Umbert Perelló

CA'N XESC

Reparaciones Eléctricas del Automóvil

c/. Clavel, 20 — Teléf. 56 90 67
SAN LORENZO (MALLORCA)



Sant Llorenç d'es Cardassar

Circular nº 1-79

ES RACÓ DE SA PADRINA

J. rosselló

El diuemnge, pecador,
te n'has d'anar a confessar,
i n'has de considerar
que vas a rebre el Senyor.

Es dilluns tens en memòria
lo que es confés te va dir,
això és es millor camí
per anar a la santa glòria.

Es dimarts vés-lo a cercar,
pecador, si l'has ofès,
que a casa de Pilat és
que el tenen lligat i pres
que l'han de sentenciar.

Dimecres mitjan setmana,
Jesucrist de bona gana
sang per tu va derramar.

Es Dijous Sant de la Cena,
Maria està contemplant
quan li lligaren la bena,
homo Déu i homo sant.

Oh fusters meravellosos,
heu acabada sa creu?
Vindreu es Divenres Sant,
crucificat el veureu.

Dissabte és sa darrera
que el Bon Jesús patirà;
diumenge ressuscitarà
Jesucrist amb sa bandera.

Més content que un Pasco.

Fer Pasco abans del Ram.

Doblers d'altri i brou de peix no fan greix.

Cadascú cau p'es pes que fa.

PARLEM DE POESIA

GUILLEM COLOM, solleric, doctor en filòsòfia i lletres, va publicar abans del 36 tres llibres de poesia, "Juvenília", "L'amor de les tres taronges" i "De l'alba al migdia", i el poema narratiu "Aguiles"... Després de la guerra la seva producció ha estat abundosa: "Cançons de la terra", "Ofrena mística", "Terra endins", "El Comte Mal", "Pedrés al sol" i "La terra al cor".

Els valors de la poesia d'En Colom són principiament formals: llençatge ric i escollit, versificació rotunda i variada, brillantor i plasticitat de les descripcions...

...En Colom ha provat també fortuna en el teatre... és així mateix un excel·lent traductor... Darrerament el poeta ha enllestit unes memòries... on hi resplendeix una prosa d'esplèndida riquesa i gran força expressiva, que... agermana deliciosament els elements populars i els cultes.

(La literatura moderna a les Balears; Josep M^e Llompart. Edit. Moll. planes, 153-154).

POSTA DE DESEMBRE

El sol es pon. Un cel pregon i tendre
crema els darrers calius dins el ponent.
Són, les muntanyes de color de cendra.
Les camapnes ofeguen llur lament.

Mar vella entorn. Mar escumosa i verda,
mar de neguit, bullent d'inquietud
pel cor que enmig del mundanal traüt
tot palpitant s'esquerda...

Es pon el sol. S'entela el paisatge.
On moriran les ones sens timó?...
I una maror de somnis sense platja
bat amb fúria el meu cor diñs la foscor.

(Del llibre "Terra endins")

CANÇÓ DE SANT JOAN

I

Sant Joan florit!
Sant Joan granat!
Mostrau-nos l'estrella
de l'enamorat!

Despertau, donzelles,
sortiu al balcó:
sota lesestrelles
passa anit l'Amor.

Despertau xalestes
abans d'eixir el sol!
Brunzin les requestes,
soni el flabiol;

que cada garrida
que té enamorat,
de murta florida
té el llindar enramat...

Sant Joan florit!
Sant Joan granat!
Mostrau-nos l'estrella
de l'enamorat!

II

Marxau ja de l'era
cantant, segadors:
ballant usespera
Sant Joan Pelós.

Espígol i murta
-flors de Sant Joan-
abans que el sol surta,
segau-les arran!

I cada donzella
ompli el seu manat
amb la flor vermella
d'un amor sortat...

Sant Joan florit!
Sant Joan granat!
Mostrau-nos l'estrella
de l'enamorat!

III

L'amor que dormia
surti al serení,
que el rou d'aquest dia
els cors fa florir.

Fadrina lleugera,
que havies temor
de saber quin era
el teu amador;

lleva't i no et giris,
i avança amb pas lleu:
el primer que oviris,
aquest serà el teu.

Sovint l'Amor mira
amb llambreig sobtat,
i passa i sospira,
i no l'hem llucat...

Sant Joan florit!
Sant Joan granat!
Mostrau-nos l'estrella
de l'enamorat!

(Del Llibre "Cançons de la
terra)

Sobre el CARD

Dia 10 de març, després d'una lògica discussió sobre avantatges i inconvenients, s'aprovà per unanimitat dels assistents una conversió -provisional puix s'hauran d'acceptar també els nous estatuts- del Club Card, entitat legalment reconeguda, en Centre Cultural dependent del Ministeri de Cultura.

Unanimitat que, en certa manera, reflexe el desig ben general de trobar uns nous camins, un nou "ésser" del CARD; una sortida a l'actual petrificació o aletargament. Desig compartit per les diferents postures i corrents i que potser adesiara es mostren massa radicalitzades.

Queda pendent una anàlisi, en profunditat, del que HA ESTAT el Card i de les seves influències; anàlisi que, com ja s'ha assenyalat altres vegades, s'hauria de fer des de certa altura o distància que pogués garantir una mínima i necessària objectivitat.

Potser hi ha un baremo, al manco orientatiu, una mica aclaratiri: el nombre d'activitats realitzades. L'any passat, ja en vaig parlar. Quatre anys de més o manco activitat (Desembre de 1.971 a l'octubre del 75); una data decisiva (08.10.75 dia de l'acord de l'expulsió) i poc més de tres anys de passivitat, d'aguantar gairebé la necessària i estricta legalitat.

Potser es podria parlar de moltes altres coses, com és ara, d'aquest "bullet" que es viu en aquests moments; de certes inquietuds; de certes incomoditats dels sastres de la tela pública (llegiu ajuntament), de... coses, totes elles, que quasi mai solen nèixer per generació espontània.

Pareix evident, aiximateix, que ha estat un fet POPULAR, puix a més del grupet impulsor, ha estat forçosament necessària l'aportació -voluntària o involuntària- d'un altre ampla grup de persones que, d'una manera o altra, han configurat el que podríem anomenar realitat cardana.

Potser amb els anys, el Card, ha complit una funció, SA FUNCIO. Potser no és massa atrevit el dir que el Card, amb sa estructura inicial, ja no té raó d'ésser. Els camins de participació social, s'han multiplicat; els de participació política s'han legalitzat, i els de participació esportiva encara mai no s'han usats -llevat de l'espòradica revitalització del ping-pong-. Per ventura sols queda, idò, intentar un potencialment seriós de la part dita cultural. Dur a terme anualment un programa cultural previament preparat. Un programa que independentment de les seccions que ja funcionen -Flor de Card i Card en festa- i de la que potencialment pot funcionar -excursionisme- pugui donar la seva part de vida a la necessària revitalització de la biblioteca pública MOSSEN GAIMES (com acordaren, gairebé totes les forces polítiques i socials de la vila el passat dia 6 de març).

Alguna cosa ja és feta. Molt resta encara per fer. De moment s'aprovà l'intent de transformació en Centre Cultural.

Manca començar un nou camí amb bona voluntat.

Guillem Pont

BATEC

F E B R E R

- 1 .- Reunió de socis de sa Societat de caça "La Veda" en es saló d'actes de la Sala. Molts d'assistents. En Jeroni Esteva és reelegit president.
- 2 .- Festa de ses Mares cristianes.
- 3 .- Festa de sant Blai; segueix sa tradició d'anar a beneir "senyorets". Al.lots i monitors d'es Centre d'esplai passen es cap de setmana a Lluc.
- 9 .- Junta general del Grup Card en festa. En aquest moment el Grup està format per trenta vuit persones. S'amplia la Junta Directiva.
- 10.- S'Associació de pares d'alumnes de s'Escola amb sa col.laboració d'es Centre d'esplai ha organitzat una festa infantil a s'esplanaada de s'estació. Hi ha hagut fira de jocs, danses i cançons. Bunyols, coques, ensaïmades, begudes...
Avui dos mítings. A les vuit (sortida de missa) i a sa Plaça Nova, i p'ets altaveus d'un cotxe parla Na Francisca Bosch (PCIB). Més tard, a s'Escola, míting de "UCD". Parla es ministre d'Educació, Iñigo Caverio.
- 11.- Passejada a peu amb sos nins i nines des Catecisme.
- 15.- Es vespre a s'Escola, míting del PSOE. Parlaren N'Ignaci Umbert, En Toni Sureda i En Paco Obrador.
- 19.- Es vespre i també a s'Escola, míting d'es "Socialistes de Mallorca i Menorca". Han parlat En Sebastià Serra i En Joan Adrover.
Anit a sa Rectoria hi ha hagut una Vetlada Pagesa, organitzada per s'Escola Municipal de Manacor, amb sa col.laboració d'es Grup Card en festa i s'Escola de Manacor de Sant Llorenç. L'amo En Toni Fai i l'amo En Pep de Son Berga ja varen participar a sa vetlada pagesa de Manacor de dia 5.
- 23.- A s'Escola i organitzada per ses "practicantes" i mestres, es fa una festa de disfresses. Es donen premis.
A sa Biblioteca Mn. Galmés, conferència d'En Biel Janer Manila sobre imaginació i educació. Ha organitzat s'acte, es Centre d'esplai.
- 27 i 28.- Dues colles de balladors d'es Grup Card en festa participen a sa representació de "Ai Quaquín" a sa Sala Imperial de Manacor.

Altres:

Dia 8, darrera de ses xerrades des cicle organitzat per la Parròquia i dirigit p'En Tomeu Bennàsser.

Dia 20, surten en es diari es noms d'es quaranta quatre candidats a ses eleccions municipals.

Es darrers dies, abans d'entrarsa Corema, hem vist com seguia sa tradició d'emblavar.

Quedaren enllestides ses obres d'ampliació de s'Escola, que des d'ara disposa de tres aules noves, amb les quals se podrà crear una Biblioteca, un laboratori i una sala de professors.

Quatre professors de s'Escola assistiren, amitjan febrer, a una jornada pedagògica, a Manacor.

Més coses encara:

A principis de febrer es donà a conèixer sa constitució oficial d'es Comité Executiu Local de UCD, que quedà constituït per aquests membres:

President: Bartomeu Pont Estalrich.

Secretari General: Cristòfol Mora Garí.

Vocals: Eduard Perales Morillas, Gabriel Riera Morey, Justo Pérez Sanchiz, Joan Jofre Ferrer, Joan Mascaró Fullana, Jaume Cànaves Artigues i Pedro Sánchez Gómez.

També se sap que N'Ignaci Umbert és candidat an es Consell p'es PSOE p'es partit judicial de Manacor.

M A R Ç

- 1 .- Eleccions generals, (diputats i senadors).
- 4 .- Reunió a Felanitx de grups folklòrics de Mallorca. Hi havia el Card en festa.
- 6 .- Primera reunió per estudiar sa possibilitat de fer funcionar millor sa Biblioteca parroquial Mn. Galmés. Hi varen estar representats s'Escola, s'Associació de Pares d'Alumnes, sa Parròquia, es Centre d'Esplai, es Club Card, Flor de Card, i es Partits polítics i candidatures. Se va veure que es principal problema és s'econòmic. Se va concretar molt poc.
- 9 .- Junta General de Sòcis d'es Club Card. S'acordà fer passes per mirar de convertir es Club en Centre Cultural. Nova junta directiva amb molts de canvis.
- 10.- S'Associació de Veïns de Son Carrió elegix nova Junta Directiva:
President: Xerafi Sard Mas.
Secretari: Miquel Galmés Galmés.
Tresorerer: Antònia Guiscafré Brunet.
Vocals: Guiem Llull, Antoni Bassa, Bartomeu Miquel, Rafel Prohens, Andreu Blanquer, Josep de la Concepció, Joan Fullana i Salvador Galmés.
- 13.- Segona reunió sobre sa Biblioteca. Se decideix constituir un Patronat en el qual estaran representats s'Ajuntament, sa Parròquia, s'Escola i es Club Card. Aquest Patronat tindrà les funcions de: fer es projecte de funcionament, gestionar ses subvencions, cercar sa persona encarregada i supervisar sa feina d'aquesta persona.
- 18.- En nins i nines des Catecisme han fet una excursió an es Puig de St. Salvador de Felanitx i Cala d'Or.
- 21.- Horabaixa de tot, a s'Ajuntament hi havia Donació voluntària de sang per a la Seguretat Social.
- 22.- Miting de UCD p'es Consell.
- 23.- Reunió de sa Junta Directiva d'es Club Card. Se marquen aqueis objectius: coordinar ses seccions, promoure activitats i, si és possible, crear noves seccions.

- 24.- Miting de UCD per ses municipals i p'es Consell, es vespre en es Bar Olímpic a sa sala de dalt. Han xerrat En Miquel Pacual, En Francesc Pinya i En Tomeu "Carbó". S'horabaixa a les set, s'havia inaugurat es local en es carrer de la mar.

Afegitons:

- Han començat ses obres de construcció d'es Polidesportiu en es solar de deora es camp de futbol.
S'asfalta sa carretera Sant Llorenç - So'n Carrió - S'Illot.
Sa parròquia ha organitzat unes altres xerrades dirigides p'En Miquel Orell sobre problemàtica familiar i educació cristiana dels fills.
- 8.- En Biel Pérez ha parlat sobre "Es cristians i sa política", concretant-ho sobretot de cara a ses pròximes eleccions municipals.
- 24.- Un grup de joves i al.lotes, entre els quals alguns es preparen per la confirmació, passen el dissabte i el diumenge a Lluc. N'hi ha una partida que pugen en es Tomir.
- 26.- Miting d'es PCIB p'es Consell.
- 31.- Miting d'es PSOE per ses municipals.

Un altre afegitó:

Per dins es poble, i de cara a ses pròximes eleccions municipals, han circulat i corregut cançons i gloses. P.J.Llull; J.Rosselló

=====

DATOS DEL TIEMPO (Enero, febrero y marzo - 1979)

Durante los últimos 90 días se han recogido 151 litros de agua por m.2.

===

Nieblas: ha habido unas 3 ó 4.

===

Heladas de consideración: de 7 a 9.

===

Las temperaturas más bajas fueron día 17 de enero, 19 y 27 de febrero con sólo 1º c. sobre cero y a 1'50 m. sobre el suelo.

===

El viento en general ha soplado del O. Los días más ventosos fueron: 10 de enero, 5 de febrero y 28 de marzo, alrededor de los 55-65 km./h.

F. Umbert Perelló.

FLOR DE CARD

Butlletí-revista del Club Card de Sant Llorenç des Cardassar
Abril de 1.979. Número 32. Dipòsit legal: PM 765-1973

Edita: Club Card. Carrer Major s/n

Director: Bartomeu Domenge i Amer

**NOTA: ELS ARTICLES PUBLICATS EN AQUESTA REVISTA
EXPRESSEN UNICAMENT L'OPINIO DELS SEUS
AUTORS.**

Exceptuant les pàgines 1 i 3 els articles
fòren redactats abans de les municipals.

No hi ha espai per publicar-ho, però pensau que...

* SA BIBLIOTECA MN. GAIMES vol ésser de tothom, vol viure i
treballar. DONAU-LI LA MA !

* VOLEM NOMS POPULARS I EN MALLORQUI A PLACES I CARRERS !